

ដេវីឌ ចាណលរ

(David Chandler)

ប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ

បកប្រែពីភាសាអង់គ្លេសដោយ
ជិន ចន្ទា, ប្រាក់ សុណ្ណារ៉ា, ម៉ម វណ្ណារី, សេង សោត ។

A History of Cambodia

Translated from English by CHIN Channa, MAM Vannary, PRAK Sonnara, SENG Sot.

សារបណ្ណ

កថាមុខ	៧
កំណត់សម្គាល់នៃក្រមអ្នករៀនផ្ទាល់	០
១. សេចក្តីផ្តើម	១១
២. ដើមដំបូងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ	២១
ឥណ្ឌាការប្រើយកម្ម (ការទទួលអារ្យធម៌ឥណ្ឌា), ២៣	
«ហ្វូណិន», ២៦	
ការគ្រប់គ្រង និងសង្គមខ្មែរក្នុងសម័យដើម, ៣៤	
៣. ភាវាធិបតេយ្យនិងសង្គម នៅសម័យអង្គរ	៤១
ប្រកាសពីប្រវត្តិសាស្ត្រអង្គរ, ៤១	
ព្រះបាទ ជយវរ្ម័ន ទី ២ និង ការស្ថាបនាអង្គរ, ៤៤	
ព្រះបាទ យសោវរ្ម័ន និងស្ថេរភាពរាជ្យបន្ត, ៤៦	
រាជាធិបតេយ្យនៅសម័យអង្គរ, ៥៦	
ប្រាសាទអង្គរវត្ត, ៦០	
៤. ព្រះបាទ ជយវរ្ម័ន ទី ៧ និងប្រវត្តិសាស្ត្រសតវត្សរ៍ទី ១៣	៦៥
ព្រះបាទ ជយវរ្ម័ន ទី ៧ និងរបបរាជាធិបតេយ្យបែបពុទ្ធសាសនា, ៦៦	
ប្រាសាទទាំងឡាយដែលព្រះបាទ ជយវរ្ម័ន ទី ៧ បានទ្រង់ស្ថាបនា, ៧២	
ពុទ្ធសាសនាថេរវាទ និងវិបត្តិនៅគ្រិស្តសតវត្សរ៍ទី ១៣, ៧៨	
កំណត់ហេតុរបស់លោក ជីវ តាកាន់ អំពីអង្គរក្នុង គ.ស. ១២៩៦-១២៩៧, ៨២	
៥. ប្រទេសកម្ពុជាសម័យក្រោយអង្គរ	៨៩
ការផ្លាស់រាជធានីពីអង្គរមកក្នុងពេញ, ៨៩	
ប្រទេសកម្ពុជានៅគ្រិស្តសតវត្សរ៍ទី ១៥ និងទី ១៦, ៩៤	
គុណតម្លៃនិងគុណសម្បត្តិ នៅប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងសតវត្សរ៍ទី ១៧, ១០៣	
ការជ្រៀតជ្រែករបស់យួននិងសៀម, ១០៩	
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន, ១១២	
៦. រដ្ឋ សង្គម និងទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេស ពីឆ្នាំ ១៧៥៤ ដល់ ១៨៤៨	១១៥
សង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ច, ១១៦	
មេកម្លាំងនិងការគ្រប់គ្រង, ១២០	
ពួកឧកញ៉ា, ១២៤	
ទំនាក់ទំនងរបស់ប្រទេសកម្ពុជាជាមួយប្រទេសយួននិងសៀម, ១៣០	
៧. ប្រវត្តិសាស្ត្រសតវត្សរ៍ទី ១៩	១៣៧
ការដាក់ការត្រួតត្រារបស់យួន, ១៣៨	
ការធ្វើឱ្យប្រទេសកម្ពុជាក្លាយជាយួន (ឆ្នាំ ១៨៣៥-១៨៤០), ១៤៦	
ប្រទេសកម្ពុជាទទួលបានឯករាជ្យមកវិញ, ១៥៦	
៨. ដំណាច់ការលំដាប់នៃអំណាចប្រទេសបារាំងចំពោះសេស	១៦១

៤

ការដាក់ «ប្រតិកត្តិវាត់» (អាណាព្យាបាល) បារាំងសែសលើប្រទេសកម្ពុជា, ១៦៣
ការរឹតបន្តឹងនៃអាណានិគមកិច្ចបារាំងសែស, ១៦៧
ដើមរដ្ឋកាលនៃព្រះបាទសម្តេចព្រះ ស៊ីសុវត្ថិ, ១៧៣

៩. ការតបតបសង់ខ្មែរចំពោះបារាំងសែស ពីឆ្នាំ ១៩១៦ ដល់ ១៩៤៥ ១៧៧

ហេតុការណ៍នៃឆ្នាំ ១៩១៦, ១៧៧
ឃាតកម្មលើរូបលោកវេជ្ជសាស្ត្រ បារាំងសែស, ១៨៣
ការគ្រប់គ្រងនៃអាជ្ញាធរអាណានិគម និងបុព្វសម័យជាតិនិយម, ១៨៦
ឥទ្ធិពលនៃសង្គ្រាមលោកលើកទី ២, ១៩៣
ការកើនឡើងនៃគំនិតជាតិនិយម និងការរីលត្រឡប់មកវិញរបស់បារាំងសែស, ១៩៧

១០. ការទទួលបានឯករាជ្យ ២០៣

កំណើតនៃគណៈបក្សនយោបាយនានា, ២០៤
ការកើនឡើងនៃក្រុមរដ្ឋនិយម, ២០៧
ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ និងការសម្រេចបានឯករាជ្យ, ២១៦

១១. ពីសម័យឯករាជ្យដល់សម័យសង្គ្រាមនាចក្ររាជ ២២៥

ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសរដ្ឋសភា, ២២៥
នយោបាយរបស់សម្តេចព្រះ សីហនុ, ២៣១
ការប្រឆាំងនឹងសម្តេចព្រះ សីហនុ, ២៣៣
ការដឹកនាំរបស់សម្តេចព្រះ សីហនុ៖ តារាងដែលប្រកបដោយតុល្យភាព, ២៣៥
កំលុងឆ្នាំចុងក្រោយនៃសម័យសម្តេចព្រះ សីហនុ, ២៣៧
រដ្ឋប្រហារឆ្នាំ ១៩៧០, ២៤១
ការធ្លាក់ទ្រុឌទ្រោមសន្តិវិធី នៃសាធារណរដ្ឋខ្មែរ, ២៤៣

១២. បដិវត្តន៍នៅប្រទេសកម្ពុជា ២៤៧

កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យកាន់អំណាចក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៦, ២៥០
ផែនការបួនឆ្នាំ, ២៥២
វិបត្តិក្នុងរដ្ឋបក្ស, ២៥៥
ការប្រយុទ្ធនឹងរៀនណាម, ២៥៧
កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យដួលរលំ, ២៦១

១៣. ប្រទេសកម្ពុជាកំរិតពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ២៦៧

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា នៅដំណាក់កាលដំបូង, ២៦៨
ក្រុមប្រឆាំងនឹងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា, ២៧២
ការដកកងទ័ពរៀនណាម, ២៧៧
សម័យអ៊ិនតាក់ និងសម័យក្រោយអ៊ិនតាក់, ២៨០
អវសានរបស់ខ្មែរក្រហម, ២៨៤
ពលប្រហារនៅឆ្នាំ ១៩៧៧, ២៨៥
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន, ២៨៧

កំណត់បំណាំ ២៩៣

ជំពូកទី ១, ២៩៣

៥

ជំពូកទី ២, ២៧៤
ជំពូកទី ៣, ២៧៧
ជំពូកទី ៤, ៣០៦
ជំពូកទី ៥, ៣១០
ជំពូកទី ៦, ៣១៦
ជំពូកទី ៧, ៣១៧
ជំពូកទី ៨, ៣២៣
ជំពូកទី ៩, ៣២៦
ជំពូកទី ១០, ៣៣១
ជំពូកទី ១១, ៣៣៥
ជំពូកទី ១២, ៣៣៧
ជំពូកទី ១៣, ៣៤១

កថាមុខ

ប្រទេសកម្ពុជាជាប្រទេសមួយដែលមានប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏យូរអង្វែង ប្រកបដោយមោទនភាព ជាទីចាប់ចិត្តផ្ដិត អារម្មណ៍យ៉ាងក្រៃលែង ។ ដោយហេតុនេះ ខ្ញុំបានមានសេចក្ដីសោមនស្សជាពន់ប្រមាណក្នុងការសរសេរពាក្យពីរបីម៉ាត់នេះ ដើម្បីណែនាំអំពីសៀវភៅ **ប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ** ជាភាសាខ្មែរ ដែលបានបកប្រែចេញមកពីភាសាអង់គ្លេស ។

ខ្ញុំបានសូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅឥតគណនា ចំពោះអ្នកទាំងឡាយ ដែលបានជួយជ្រោមជ្រែង ដើម្បីឱ្យគម្រោងការនេះឈានមកដល់សេចក្ដីសម្រេចបាន ។ បណ្ឌិត ហ្វីលីព្វ ប៊ីកាំ (Philippe Peycam) ក្នុងនាមជានាយកនៃមជ្ឈមណ្ឌលខេមបូឌីយ៉ា បានផ្ដើមគម្រោងការនេះនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០១ ហើយបានស្វែងរកប្រាក់មូលនិធិពីមូលនិធិ វ៉ាន់វេវ៉ែរីន (van Waveren) នៅក្រុងញូយ៉ក ។ ក្រោយមក ស្ថានឯកអគ្គរដ្ឋទូតនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ប្រចាំក្រុងភ្នំពេញ ក៏បានមេត្តាផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែមមកទៀត ។

គម្រោងការនេះក៏បានទទួលការជួយជ្រោមជ្រែងយ៉ាងកក់ក្ដៅពីអ្នកស្រីបណ្ឌិត ឡូអ៊ីស ដឺ ម៉េនីល (Lois de Menil) និងពីសំណាក់សមាជិកដទៃទៀតនៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរបស់មជ្ឈមណ្ឌលខេមបូឌីយ៉ាផងដែរ ។

អ្នកស្រី គ្រីស្ទាន ឡាឡុងដឺ (Christiane Lalonde) ក្នុងតួនាទីជាអ្នកបោះពុម្ពផ្សាយសៀវភៅនេះ បានចូលរួមក្នុងគម្រោងការនេះចាប់តាំងពីពេលដំបូង ហើយបាននាំមកនូវខន្តី ឆន្ទៈដ៏មុតមាំ និងជំនាញរបស់អ្នកស្រី ដើម្បីដឹកនាំគម្រោងការនេះឱ្យបានឈានមកដល់ត្រើយ ។

បណ្ឌិត ហេង ហុន សុជាតិ ខេមរ៉ូ និងលោក ហេង សំណាង ជាអ្នកធ្វើការបកប្រែប្រាងដំបូង ។ ចំពោះអត្ថបទបកប្រែទីបញ្ចប់ ខ្ញុំបានសូមថ្លែងអំណរគុណដល់លោក ជិន ចន្ទា លោក ប្រាក់ សុណ្ណារ៉ា កញ្ញា ម៉ម រណ្ណារី និងលោក សេង សោត ។ ខ្ញុំបានសូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅដល់ឯកឧត្តម ខៀវ កាញារីទ្ធ និងឯកឧត្តម សំ សុំដារ៉ាន ដែលបានជួយអានឡើងវិញនូវជំពូកខ្លះៗ ។

ក្រៅពីវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ពីវិស័យបច្ចេកទេស និងក្រៅពីការបកប្រែ សៀវភៅ **ប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ** ជាភាសាខ្មែរ មិនអាចចេញជាប្រកបបានឡើយ បើសិនសំណាក់គ្មានការចូលរួមចំណែកដ៏អស់ពីកម្លាំងកាយ និង កម្លាំងចិត្តពីសំណាក់បណ្ឌិត មីស្តែល បូទ្វី អធីតែល និងលោក ថាច់ ផែន ដែលបានអានផ្ទៀងផ្ទាត់ជាច្រើនលើកច្រើនសា ព្រមទាំងបានសរសេរឡើងវិញនូវអត្ថបទបកប្រែទាំងអស់ និងពិនិត្យមើលឯកសារយោង តាំងពីដើមដល់ចប់យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន និងហ្មត់ចត់បំផុតនោះ ។

ខ្ញុំបានអរគុណអារម្មណ៍ទៅលើប្រទេសកម្ពុជាមុនដំបូងបំផុតនៅឆ្នាំ ១៩៥៨ ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ខ្ញុំបានបានជំពាក់គុណត្រូវស្រាវជ្រាវ និងសហសេរីក ជាច្រើនរូប ព្រមទាំងមិត្តភក្ដិខ្មែរទាំងប៉ុន្មាន ដែលបានធ្វើឱ្យខ្ញុំបានកើតមានទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនអំពីអតីតកាលនៃប្រទេសកម្ពុជា ។ និយាយរួម លោកទាំងអស់នោះ ក៏បានចូលរួមមួយផ្នែកដោយឥតរៀបរាប់បាន ក្នុងការជួយធ្វើឱ្យសៀវភៅនេះបានសម្រេចជាស្ថាពរ ។

ដេវីឌ ឆាណូលរ៉ា

កំណត់សម្គាល់នៃក្រុមអ្នកផ្ទៀងផ្ទាត់

ទោះបីជាសៀវភៅដែលប្រិយមិត្តអ្នកអានកំពុងកាន់នៅដៃ ជាលទ្ធផលនៃការខិតខំបកប្រែជាច្រើន ដងច្រើនសា និងទោះជាមានការផ្ទៀងផ្ទាត់ដំបូងបំផុតយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គង់មានសេសសល់នូវកំហុស និងការក្លាំងក្លាពុំខាន ។ យើងខ្ញុំបានខំប្រឹងប្រែងអានឯកសារទាំងឡាយណា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង ប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ ដូចជា ព្រះរាជពន្យាវតារខ្មែរ ឬសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រសរសេរជាភាសាខ្មែរ ជា ដើម ដើម្បីស្វែងរកនូវពាក្យពេចន៍ដែលគេធ្លាប់ប្រើតាមសម័យកាល ឬក៏ឈ្មោះរបស់បុគ្គល ។ល។ តែត្រូវឱ្យស្តាយ ដោយមានការដកស្រង់ខ្លះដែលយើងរកអត្ថបទដើមពុំឃើញ ឬអត្ថបទដើមនោះត្រូវ បាត់បង់ទៅហើយ ធ្វើឱ្យពេលខ្លះយើងខ្ញុំត្រូវតែបកប្រែសាជាថ្មីវិញពីភាសាអង់គ្លេសមកភាសាខ្មែរ ដែលជាភាសានៃឯកសារដើម ។ រីឯការដកស្រង់ពីបទនិពន្ធជាភាសាថៃ ឬភាសាវៀតណាម យើងខ្ញុំក៏ រកអត្ថបទដើមពុំបានដែរ ដូច្នោះត្រូវបកប្រែពីភាសាអង់គ្លេសវិញ ។

ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងអត្ថបទដើមជាភាសាអង់គ្លេសនោះ ពោរពេញទៅដោយប្រយោគវែងអន្លាយ ដែល ប្រមូលផ្តុំនូវព័ត៌មានផ្សេងៗ គ្នាជាច្រើន នាំឱ្យមានការក្លាំងក្លានិងការភ្ញាក់ភ្ញាត់ជាច្រើនក្នុងប្រយោគទាំង នេះនៅពេលប្រែជាភាសាខ្មែរ ហើយអាចធ្វើឱ្យអ្នកអានពិបាកនឹងយល់ទៅបានផង ។ បើយើងខ្ញុំប្រ សម្រួលឱ្យពិរោះពិសា ឆ្ងាយអាន ឆ្ងាយយល់នោះពុំបាន គឺដោយសារការខ្វះខាតនូវសមត្ថភាពនិងពេល វេលា តែយើងខ្ញុំបានខិតខំប្រឹងប្រែងអស់ពីសមត្ថភាព ដើម្បីកុំឱ្យមានការបកប្រែខុសនិយមដើម ។

មានរឿងមួយដែលអាចធ្វើឱ្យប្រិយមិត្តអ្នកអាន មានការឆ្លើងឆ្លល់ គឺការប្រើនាមជាតិសាសន៍ ។ នៅក្នុងសៀវភៅនេះ យើងខ្ញុំបានព្យាយាមប្រើពាក្យទាំងនោះឱ្យត្រូវតាមសម័យ ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងពន្យាវតារនិងក្នុងអត្ថបទដទៃទៀត ដែលសរសេរក្នុងគ្រិស្តសតវត្សរ៍ទី ១៧ ដើមសតវត្សរ៍ ទី ២០ និងសតវត្សរ៍មុនៗ ដែរ ជនជាតិដែលរស់នៅខាងកើត និងជនជាតិដែលរស់នៅខាងលិចនៃ ប្រទេសកម្ពុជា មានឈ្មោះថា យួន និងសៀម ពុំដែលឃើញមានប្រើឈ្មោះថា វៀតណាមនិងថៃ ឡើយ ខុសពីសម័យបច្ចុប្បន្ន ពីព្រោះនៅយុគសម័យទាំងនោះ ប្រទេសទាំងពីរនេះពុំទាន់មានឈ្មោះ ដូច្នោះឡើយ ។ សូមប្រិយមិត្តអ្នកអានមេត្តាយល់ថា ឈ្មោះជនជាតិ ដូចជា « សៀម » « យួន » « ខ្មែរ » « លាវ » « ចាម » « ផ្កា » ។ល។ ក្នុងសៀវភៅនេះ ជាពាក្យធម្មតា គឺពុំមានន័យល្អឬអាក្រក់ ទេ ហើយក៏ពុំមានអត្ថន័យទ្រុឌទ្រោម ឬមើលឆ្ងាយឡើយ ។

បើនិយាយពីជនជាតិថៃមុនសតវត្សរ៍ទី ២០ នោះនឹងសំដៅទៅលើបណ្តាជនជាតិទាំងឡាយដែល និយាយភាសានៅក្នុងអំបូរភាសាថៃ ដូចជា សៀម លាវ ថៃឈៀងហៃ ថៃលី ពួកថៃនៅប្រទេស ចិន ។ល។

ឧទាហរណ៍មួយទៀត សម្តេចព្រះមហាសុមេធាវិបតី ហួត តាត ដែលជាព្រះសង្ឃរាជគណៈ មហានិកាយកាលពី គ.ស. ១៧៦៧ ដល់ គ.ស. ១៧៧៥, កាលលោកនៅជាព្រះគ្រូសង្ឃវិជ្ជានៅឡើយ លោកបានធ្វើដំណើរទៅពិនិត្យវត្តខ្មែរក្នុងខេត្តកូសាំងស៊ីន (កម្ពុជាក្រោម) ហើយលោកបានរាយ ការណ៍ពីការធ្វើដំណើរនេះនៅក្នុងទស្សនាវដ្តី **តម្លាចសុទិយា** លេខ ៨ ដល់លេខ ១០ ពី គ.ស. ១៧៧៨

ដល់ គ.ស. ១៩២៩ ។ លោកបានហៅជនជាតិភាគច្រើននៅភូមិភាគកូសាំងស៊ីនថា យួន ។ ម្យ៉ាង
លោកជាពុទ្ធសាសនិកជនដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួនមួយរូប ពុំមាននរណាអាចសង្ស័យបានឡើយថា លោកពុំមែនជា
អ្នកប្រកាន់ពូជសាសន៍ ស្តាប់ពួកបរទេស, ម្យ៉ាងទៀត លោកក៏ពុំអាចប្រើឈ្មោះដទៃទៀតបានឡើយ
ពីព្រោះពាក្យថា យៀកណាម ឬ រៀតណាម មិនទាន់មានប្រើនៅទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩២០ ទាល់តែសោះ ។
ដូច្នោះ នៅក្នុងសៀវភៅនេះ ពាក្យថា យួន យៀកណាម និងរៀតណាម មានប្រើទៅតាមកាលសម័យ
ទាំងឡាយដែលមានរៀបរាប់ក្នុងជំពូកទាំងប៉ុន្មាននេះ ។ បើប្រើពាក្យខុសកាលសម័យ នេះពុំសមនឹង
អត្ថបទប្រកបដោយខ្លឹមសារជាវិទ្យាសាស្ត្រនោះឡើយ ។

សៀវភៅនេះជាសៀវភៅសរុប បានសរសេររយៈពេលអស់ ២០០០ ឆ្នាំ ជាពេលដ៏យូរអង្វែង ។
ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនិពន្ធពុំអាចរៀបរាប់ពីហេតុការណ៍ទាំងអស់ ឬពីរដ្ឋកាលទាំងអស់បាននោះ
ឡើយ ។ ប្រសិនបើប្រើមត្រអួកអាន មានចំណាប់អារម្មណ៍ចំពោះប្រវត្តិសាស្ត្រនៃប្រទេសកម្ពុជា ឬ
ចំពោះយុគសម័យណាមួយ សូមមេត្តារកចំណងជើងនៃឯកសារយោងក្នុងកំណត់ចំណាំនៅខាងចុង
សៀវភៅនេះ ។ បើប្រើមត្រអួកអាន ចង់ក្រែបដេញកន្លែងខ្លឹមសារជាខេមរភាសា សូមអានពន្យារតាវ
និងរបាយត្រៃ ដែលមានចារលើសាស្ត្រា (ឬដែលគេបានបោះពុម្ពផ្សាយ) ឬអានសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រ
ជាភាសាខ្មែរ ដូចជា **ប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ ភាគ ១ (ពីដើមដល់ការបោះបង់ត្រង់អង្គរ)** និង
**ប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ ភាគ ២ (ពីការតសាងរាជធានីចតុម្ភុគដល់ចូលរដ្ឋបាលព្រះបាទ ស៊ីសុវត្ថិ
មុនីវង្ស)** និពន្ធដោយលោក ត្រឹង ធា បោះពុម្ពនៅភ្នំពេញក្នុង គ.ស. ១៩៧៣-១៩៧៤ ។ល។

នៅទីបំផុតនេះ យើងខ្ញុំសូមអភ័យទោសដល់អស់លោកអ្នក ចំពោះការខុសឆ្គងនិងការភ្នាំងភ្នាត់ទាំង
ឡាយ ហើយយើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងកែលម្អសៀវភៅនេះឲ្យបានកាន់តែល្អប្រសើរឡើងក្នុងការបោះពុម្ព
ត្រៀមត្រៀម ។